

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ
της 10ης Φεβρουαρίου 1998 *

Στην υπόθεση C-263/95,

Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, εκπροσωπούμενη από τον Ernst Röder, Ministerialrat στο Ομοσπονδιακό Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας, και τον Bernd Kloke, Oberregierungsrat στο ίδιο υπουργείο, D — 53107 Βόνη,

προσφεύγουσα,

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενης από τους Ulrich Wölker και Antonio Aresu, μέλη της Νομικής Υπηρεσίας, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Carlos Gómez de la Cruz, μέλος της ίδιας υπηρεσίας, Centre Wagner, Kirchberg,

καθής,

που έχει ως αντικείμενο αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως 95/204/ΕΚ της Επιτροπής, της 31ης Μαΐου 1995, σχετικά με την εφαρμογή του άρθρου 20, παράγραφος 2, της οδηγίας 89/106/ΕΟΚ του Συμβουλίου όσον αφορά τα δομικά προϊόντα (ΕΕ L 129, σ. 23),

* Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ,

συγκείμενο από τους G. C. Rodríguez Iglesias, Πρόεδρο, H. Ragnemalm, M. Wathelet και R. Schintgen, προέδρους τμήματος, G. F. Mancini, J. C. Moitinho de Almeida, P. J. G. Kapteyn, D. A. O. Edward, G. Hirsch, L. Sevón (εισηγητή) και K. M. Ιωάννου, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: D. Ruiz-Jarabo Colomer
γραμματέας: Lynn Hewlett, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έκθεση ακροατηρίου,

αφού άκουσε τις αγορεύσεις των διαδίκων κατά τη συνεδρίαση της 16ης Οκτωβρίου 1997, κατά τη διάρκεια της οποίας η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας εκπροσωπήθηκε από τον Claus-Dieter Quassowski, Regierungsdirektor στο Ομοσπονδιακό Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας, και η Επιτροπή από τον Ulrich Wölker και τον Hans Støvlbæk, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 11ης Νοεμβρίου 1997,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

- 1 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 7 Αυγούστου 1995, η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας ζήτησε, δυνάμει του άρθρου 173 της Συνθήκης ΕΚ, την ακύρωση της αποφάσεως 95/204/ΕΚ της Επιτροπής, της 31ης Μαΐου 1995, σχετικά με την εφαρμογή του άρθρου 20, παράγραφος 2, της οδηγίας 89/106/ΕΟΚ του Συμβουλίου όσον αφορά τα δομικά προϊόντα (ΕΕ L 129, σ. 23, στο εξής: προσβαλλομένη απόφαση).
- 2 Η απόφαση αυτή καθορίζει τις διαδικασίες βεβαίωσης της πιστότητας των δομικών προϊόντων προς τις τεχνικές προδιαγραφές.

Νομικό πλαίσιο*Η οδηγία 89/106*

3 Η οδηγία 89/106/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1988, για την προσέγγιση των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών όσον αφορά τα προϊόντα του τομέα των δομικών κατασκευών (ΕΕ 1989, L 40, σ. 12), σκοπεί στην εξάλειψη των εμποδίων στην ελεύθερη κυκλοφορία των δομικών προϊόντων.

4 Σύμφωνα με την τέταρτη αιτιολογική σκέψη της οδηγίας, στο μέτρο που τα τεχνικά εμπόδια στον τομέα των δομικών κατασκευών δεν είναι δυνατό να εξαλειφθούν με την αμοιβαία αναγνώριση της ισοδυναμίας μεταξύ όλων των κρατών μελών, η εξάλειψή τους πρέπει να συμφωνεί με τη νέα προσέγγιση που προβλέπεται στο ψήφισμα του Συμβουλίου της 7ης Μαΐου 1985 (ΕΕ C 136, σ. 1), το οποίο επιβάλλει τον καθορισμό βασικών απαιτήσεων σχετικών με την ασφάλεια και με άλλα ζητήματα που έχουν σημασία για μια γενικά καλύτερη ζωή, χωρίς να υποβιβάζονται τα υπάρχοντα και δικαιολογημένα επίπεδα προστασίας στα κράτη μέλη.

5 Το άρθρο 1, παράγραφος 2, της οδηγίας 89/106 ορίζει ότι ως «προϊόν του τομέα των δομικών κατασκευών» νοείται «κάθε προϊόν το οποίο κατασκευάζεται για να ενσωματωθεί, κατά τρόπο διαρκή, σε δομικά έργα εν γένει, που καλύπτουν τόσο τα κτίρια όσο και τα έργα πολιτικού μηχανικού».

6 Το άρθρο 2, παράγραφος 1, της οδηγίας 89/106 ορίζει τα εξής:

«Τα κράτη μέλη λαμβάνουν όλα τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να εξασφαλιστεί ότι τα προϊόντα που αναφέρει το άρθρο 1, τα οποία κατασκευάζονται για να χρησιμοποιηθούν σε έργα, μπορούν να διατίθενται στην αγορά μόνον

εάν είναι κατάλληλα για τη χρήση για την οποία προορίζονται, εάν δηλαδή έχουν χαρακτηριστικά τέτοια ώστε το έργο στο οποίο θα ενσωματωθούν, συναρμολογηθούν, εφαρμοσθούν ή εγκατασταθούν να μπορεί, εφόσον αυτό έχει ορθώς σχεδιασθεί και κατασκευασθεί, να ικανοποιήσει τις βασικές απαιτήσεις που αναφέρονται στο άρθρο 3, όπου και όταν τα εν λόγω έργα διέπονται από ρυθμίσεις που περιέχουν τέτοιες απαιτήσεις.»

- 7 Κατά την πέμπτη αιτιολογική σκέψη της οδηγίας 89/106, οι βασικές απαιτήσεις συνιστούν ταυτόχρονα γενικά και ειδικά κριτήρια στα οποία πρέπει να ανταποκρίνονται τα δομικά έργα. Οι απαιτήσεις αυτές πρέπει να εκλαμβάνονται ως συνεπαγόμενες την υποχρέωση ότι τα εν λόγω έργα ανταποκρίνονται, σε κατάλληλο βαθμό αξιοπιστίας, προς μία, περισσότερες ή όλες τις απαιτήσεις αυτές, αν και εφόσον αυτό προβλέπεται από ρυθμίσεις.
- 8 Αυτές οι βασικές απαιτήσεις οι οποίες, κατά το άρθρο 3, παράγραφος 1, της οδηγίας 89/106, εκτίθενται ως στόχοι στο παράρτημα I της οδηγίας αυτής, είναι οι ακόλουθες:

- μηχανική αντοχή και ευστάθεια,
- πυρασφάλεια,
- υγιεινή, υγεία και περιβάλλον,
- ασφάλεια χρήσης,
- προστασία κατά του θορύβου,
- εξοικονόμηση ενέργειας και θερμομόνωση.

9 Εκτός από τις υφιστάμενες εθνικές τεχνικές προδιαγραφές, η οδηγία προβλέπει τη διαμόρφωση ευρωπαϊκών τεχνικών προδιαγραφών. Οι προδιαγραφές αυτές μπορούν να είναι οι εξής:

α) τα εναρμονισμένα πρότυπα που καταρτίζονται από τους ευρωπαϊκούς οργανισμούς τυποποίησης [από τη CEN, comité européen de normalisation (Ευρωπαϊκή επιτροπή τυποποίησης) και τη Cenelec, comité européen de normalisation électrotechnique (Ευρωπαϊκή επιτροπή ηλεκτροτεχνικής τυποποίησης)] βάσει εντολών τις οποίες τους δίδει η Επιτροπή (των «εντολών τυποποίησης» του άρθρου 7, παράγραφος 1, της οδηγίας 89/106).

β) οι ευρωπαϊκές τεχνικές εγκρίσεις, οι οποίες χορηγούνται από τον συλλογικό φορέα των οργανισμών εγκρίσεως τους οποίους καθορίζουν τα κράτη μέλη (τον EOTA, Ευρωπαϊκό οργανισμό τεχνικών εγκρίσεων), δηλαδή η «ευνοϊκή τεχνική εκτίμηση της καταλληλότητας ενός προϊόντος για μια συγκεκριμένη χρήση· η εν λόγω εκτίμηση βασίζεται στο ότι πληρούνται οι βασικές απαιτήσεις που προβλέπονται για τα έργα στα οποία πρέπει να χρησιμοποιηθεί το προϊόν» (άρθρο 8 της οδηγίας 89/106). Ο οργανισμός αυτός εργάζεται επίσης βάσει εντολών που δίδει η Επιτροπή για την επεξεργασία κατευθυντηρίων γραμμών για την ευρωπαϊκή τεχνική έγκριση όσον αφορά ένα προϊόν ή μια ομάδα προϊόντων (άρθρο 11, παράγραφος 1, της οδηγίας 89/106).

10 Το άρθρο 3, παράγραφος 3, της οδηγίας 89/106 ορίζει ότι οι αναγκαίοι δεσμοί μεταξύ των βασικών απαιτήσεων και των εντολών τυποποίησης, των εντολών περί των κατευθυντηρίων γραμμών για την ευρωπαϊκή τεχνική έγκριση ή την αναγνώριση άλλων τεχνικών προδιαγραφών δημιουργούνται με ερμηνευτικά έγγραφα, με τα οποία συγκεκριμενοποιούνται οι βασικές απαιτήσεις. Τα ερμηνευτικά αυτά έγγραφα καταρτίζονται από τεχνικές επιτροπές στις οποίες μετέχουν τα κράτη μέλη.

11 Κατά το άρθρο 13, παράγραφος 2, της οδηγίας 89/106, τα προϊόντα για τα οποία υπάρχει βεβαίωση πιστότητας τεκμαίρεται ότι ανταποκρίνονται στις τεχνικές προδιαγραφές. Η πιστότητα διαπιστώνεται μέσω δοκιμής ή άλλων αποδείξεων βάσει των τεχνικών προδιαγραφών, σύμφωνα με το παράρτημα ΙΙΙ.

12 Κατά το άρθρο 13, παράγραφοι 3 και 4, της οδηγίας 89/106:

«3. Η βεβαίωση της πιστότητας ενός προϊόντος προϋποθέτει:

- α) ότι ο κατασκευαστής εφαρμόζει ένα σύστημα ελέγχου της παραγωγής στο εργοστάσιο, προκειμένου να διασφαλισθεί ότι η παραγωγή πληροί τις σχετικές τεχνικές προδιαγραφές ή
- β) ότι, πλέον του συστήματος ελέγχου της παραγωγής στο εργοστάσιο, για ορισμένα προϊόντα τα οποία καθορίζονται στις εκάστοτε τεχνικές προδιαγραφές, στην αξιολόγηση και τον έλεγχο της παραγωγής ή του ίδιου του προϊόντος συμμετέχει και ένας αναγνωρισμένος προς τον σκοπό αυτό οργανισμός πιστοποίησης.

4. Η επιλογή των διαδικασιών κατά την έννοια της παραγράφου 3 γίνεται, για ένα συγκεκριμένο προϊόν ή ομάδα προϊόντων, από την Επιτροπή, κατόπιν διαβουλεύσεων με την επιτροπή που αναφέρεται στο άρθρο 19. Η επιλογή αυτή εξαρτάται από:

- α) τη σημασία του ρόλου του προϊόντος σε σχέση με τις βασικές απαιτήσεις, και ιδίως την υγεία και την ασφάλεια
- β) τη φύση του προϊόντος
- γ) την επίπτωση που έχει η δυνατότητα παραλλαγής των χαρακτηριστικών του προϊόντος στη λειτουργικότητα
- δ) την πιθανότητα ελαττωμάτων κατά την κατασκευή του προϊόντος, σύμφωνα με τα στοιχεία που προβλέπονται στο παράρτημα ΙΙΙ.

Κατά την επιλογή αυτή, προτιμάται η εκάστοτε λιγότερο δαπανηρή διαδικασία που ανταποκρίνεται στους όρους ασφαλείας.

Οι εντολές και οι τεχνικές προδιαγραφές ή η δημοσίευσή τους αναφέρουν τη διαδικασία που επιλέγεται με τον τρόπο αυτό.»

13 Το άρθρο 19 της οδηγίας 89/106 προβλέπει τη συγκρότηση μιας μόνιμης επιτροπής τεχνικών έργων, η οποία απαρτίζεται από δύο αντιπροσώπους οριζόμενους από κάθε κράτος μέλος και προεδρεύεται από έναν αντιπρόσωπο της Επιτροπής. Οι αντιπρόσωποι των κρατών μελών δύνανται να συνοδεύονται από εμπειρογνώμονες. Το άρθρο 19, παράγραφος 3, διευκρινίζει ότι «η επιτροπή καταρτίζει τον εσωτερικό κανονισμό της».

14 Πολλές διατάξεις της οδηγίας 89/106 προβλέπουν διαβούλευση με τη μόνιμη επιτροπή τεχνικών έργων. Κατά το άρθρο 13, παράγραφος 4, η Επιτροπή πρέπει να συμβουλευέται τη μόνιμη επιτροπή, ιδίως πριν από την επιλογή της διαδικασίας βεβαίωσης της πιστότητας των προϊόντων.

15 Σε ορισμένες περιπτώσεις τις οποίες αφορά το άρθρο 20, παράγραφος 2, της οδηγίας 89/106, μεταξύ των οποίων περιλαμβάνεται η επιλογή της διαδικασίας βεβαίωσης της πιστότητας, η οδηγία αυτή προβλέπει την τήρηση μιας ειδικής διαδικασίας, περιγραφομένης στο άρθρο 20, παράγραφοι 3 και 4, ως εξής:

«3. Ο αντιπρόσωπος της Επιτροπής υποβάλλει στην επιτροπή σχέδιο των μέτρων που πρέπει να ληφθούν. Η επιτροπή αποφαινεται όσον αφορά το σχέδιο εντός προθεσμίας την οποία μπορεί να ορίζει ο πρόεδρος, ανάλογα με

τον επείγοντα χαρακτήρα του θέματος. Η επιτροπή αποφαινεται με την πλειοψηφία που ορίζεται στο άρθρο 148 παράγραφος 2 της συνθήκης για την έκδοση των αποφάσεων που καλείται να λάβει το Συμβούλιο βάσει πρότασης της Επιτροπής. Κατά την ψηφοφορία στην επιτροπή, οι ψήφοι των αντιπροσώπων των κρατών μελών σταθμίζονται όπως αναφέρεται στο άρθρο αυτό. Ο πρόεδρος δεν λαμβάνει μέρος στην ψηφοφορία.

4. Η Επιτροπή θεσπίζει τα προτεινόμενα μέτρα εάν είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής.

Αν τα προτεινόμενα μέτρα δεν είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής, ή ελλείψει γνώμης, η Επιτροπή υποβάλλει αμέσως στο Συμβούλιο πρόταση όσον αφορά τα μέτρα που πρέπει να ληφθούν. Το Συμβούλιο αποφαινεται με ειδική πλειοψηφία.

Εάν εντός τριών μηνών από την υποβολή της πρότασης το Συμβούλιο δεν έχει λάβει απόφαση, η Επιτροπή θεσπίζει τα προτεινόμενα μέτρα.»

Ο εσωτερικός κανονισμός της μόνιμης επιτροπής τεχνικών έργων

¹⁶ Η μόνιμη επιτροπή τεχνικών έργων θέσπισε τον εσωτερικό κανονισμό της κατά την τρίτη διάσκεψή της, στις 7 και 8 Οκτωβρίου 1989.

17 Το άρθρο 2, παράγραφοι 4 έως 7, αυτού του εσωτερικού κανονισμού προβλέπει, μεταξύ άλλων, τα εξής:

«4. Ο πρόεδρος αποστέλλει τις προσκλήσεις, το σχέδιο ημερησίας διάταξης, τα σχέδια διατάξεων, τα προπαρασκευαστικά έγγραφα και όλα τα έγγραφα εργασίας στους αντιπροσώπους και τους αναπληρωτές αντιπροσώπους των κρατών μελών στη μόνιμη επιτροπή, σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 12, παράγραφος 3, του παρόντος εσωτερικού κανονισμού.

5. Ορίζεται προθεσμία 20 ημερών για τα προπαρασκευαστικά έγγραφα και όλα τα άλλα έγγραφα εργασίας. Σε επείγουσα περίπτωση, ο πρόεδρος δύναται να περιορίσει την εν λόγω προθεσμία των 20 ημερών, οφείλει όμως να τηρήσει προθεσμία τουλάχιστον 10 πλήρων ημερών, μη επισήμων αργιών.

6. Όμως, τα σχέδια διατάξεων τις οποίες αφορά το άρθρο 20, παράγραφος 2, της οδηγίας, για τα οποία πρόκειται να διεξαχθεί ψηφοφορία, πρέπει να αποσταλούν στους μόνιμους αντιπροσώπους των κρατών μελών, καθώς και στους αντιπροσώπους τους στη μόνιμη επιτροπή το αργότερο 20 ημέρες πριν από την καθορισθείσα ημερομηνία της συνόδου.

7. Εάν δεν τηρηθεί η προθεσμία που προβλέπεται στην έκτη παράγραφο, το θέμα αυτό της ημερησίας διάταξης πρέπει να παραπεμφθεί στην επόμενη συνεδρίαση ή η ημερομηνία της συνεδρίασης πρέπει να μετατεθεί, εάν το ζητήσει ο αντιπρόσωπος ενός κράτους μέλους, για μεταγενέστερη ημερομηνία, προκειμένου να τηρηθεί η εν λόγω προθεσμία.»

18 Κατά το άρθρο 9 του εσωτερικού κανονισμού, «κάθε εθνική αντιπροσωπεία έχει δικαίωμα ψήφου εκφραζομένης σύμφωνα με τη στάθμιση του άρθρου 148 της Συνθήκης».

19 Το άρθρο 10, παράγραφοι 2 έως 5, του εσωτερικού κανονισμού, το οποίο αφορά τα πρακτικά των συνεδριάσεων, ορίζει τα εξής:

«2. Μετά από κάθε συνεδρίαση καταρτίζονται επίσης συνοπτικά πρακτικά τα οποία περιέχουν τα αποτελέσματα και τα συμπεράσματα, καθώς και παράρτημα με τον κατάλογο των παρόντων.

3. Η μόνιμη επιτροπή εγκρίνει το κείμενο των πρακτικών στην επόμενη συνεδρίασή της ή, κατ' εξαίρεση, σε μια μεταγενέστερη συνεδρίαση.

4. Τα πρακτικά υποβάλλονται προς έγκριση στη μόνιμη επιτροπή μόνον εάν το σχέδιο έχει διαβιβασθεί στους αντιπροσώπους τουλάχιστον 20 ημέρες πριν από τη συνεδρίαση.

5. Οι προτάσεις για τροποποίηση των πρακτικών πρέπει να υποβληθούν, στο μέτρο του δυνατού, εγγράφως, το αργότερο μία εβδομάδα πριν από τη συνεδρίαση κατά τη διάρκεια της οποίας το έγγραφο αυτό πρέπει να εγκριθεί.»

20 Το άρθρο 12, παράγραφος 3, του εσωτερικού κανονισμού προβλέπει ότι κάθε έγγραφο πρέπει να αποστέλλεται απευθείας στους αντιπροσώπους των κρατών μελών στη μόνιμη επιτροπή, αντίγραφο του δε να αποστέλλεται στις μόνιμες αντιπροσωπείες.

Εξέταση των λόγων ακυρώσεως

- 21 Η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας επικαλείται τέσσερις λόγους ακυρώσεως. Οι δύο πρώτοι αντλούνται από πλημμέλειες της διαδικασίας ενώπιον της μόνιμης επιτροπής τεχνικών έργων, δηλαδή, πρώτον, τη μη αποστολή, εντός της προβλεπομένης από τον εσωτερικό κανονισμό προθεσμίας, των προπαρασκευαστικών εγγράφων της συνεδριάσεως της 30ής Νοεμβρίου 1994 και, δεύτερον, από την έλλειψη αποφάσεως της μόνιμης επιτροπής τεχνικών έργων. Ο τρίτος λόγος αντλείται από την παράβαση του άρθρου 13, παράγραφος 4, της οδηγίας 89/106, διότι η προσβαλλομένη απόφαση παραβλέπει σημαντικά χαρακτηριστικά ή ιδιότητες των προϊόντων συνδεόμενα με τις βασικές απαιτήσεις. Ο τέταρτος λόγος ακυρώσεως αντλείται από την παραβίαση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως, διότι από την προσβαλλομένη απόφαση δεν προκύπτουν οι λόγοι για τους οποίους ορισμένες ουσιώδεις προδιαγραφές δεν ελήφθησαν υπόψη στο πλαίσιο της διαδικασίας βεβαιώσεως της πιστότητας.

Επί του πρώτου λόγου ακυρώσεως

- 22 Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως, η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας προσάπτει στην Επιτροπή ότι δεν απέστειλε, εντός της προβλεπομένης προθεσμίας, το σχέδιο αποφάσεως της Επιτροπής που έπρεπε να συζητηθεί κατά τη συνεδρίαση της μόνιμης επιτροπής τεχνικών έργων της 30ής Νοεμβρίου 1994 και επί του οποίου έπρεπε να διατυπώσει γνώμη η επιτροπή αυτή. Η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας διευκρινίζει ότι το γερμανικό κείμενο του σχεδίου αυτού δεν απεστάλη στη μόνιμη αντιπροσωπεία της και ότι οι Γερμανοί αντιπρόσωποι που μετέχουν στη μόνιμη επιτροπή τεχνικών έργων έλαβαν μόνο τηλεομοιοτυπία του κειμένου αυτού μόλις στις 11 Νοεμβρίου 1994, ήτοι 19 ημέρες πριν από τη συνεδρίαση και όχι 20, όπως προβλέπει το άρθρο 2, παράγραφος 6, του εσωτερικού κανονισμού. Η γερμανική αντιπροσωπεία επισήμανε την καθυστέρηση αυτή εγγράφως την παραμονή της διασκέψεως της μόνιμης επιτροπής τεχνικών έργων και ζήτησε την αναβολή της ψηφοφορίας. Η γερμανική αντιπροσωπεία επανέλαβε το αίτημα αυτό κατά τη διάρκεια της διασκέψεως. Η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας υπογραμμίζει ότι η καθυστέρηση στην αποστολή του σχεδίου αποτελεί ουσιώδη διαδικαστική πλημμέλεια, συνεπαγόμενη την ακυρότητα της γνωμοδοτήσεως της μόνιμης επιτροπής τεχνικών έργων. Επισημαίνει ότι, αν η γερμανική αντιπροσωπεία είχε στη διάθεσή της το σχέδιο της αποφάσεως εμπροθέσμως, τα μέλη της θα μπορούσαν να συζητήσουν επ' αυτού με μεγαλύτερη ευχέρεια.

- 23 Η Επιτροπή αναγνωρίζει ότι υπήρξε μια μικρή καθυστέρηση κατά την αποστολή του κειμένου στη γερμανική αντιπροσωπεία, αλλά επισημαίνει ότι το αγγλικό κείμενο απεστάλη σε όλες τις αντιπροσωπείες των κρατών μελών στις 10 Νοεμβρίου 1994, δηλαδή εμπροθέσμως. Εξάλλου, όλες οι αντιπροσωπείες είχαν λάβει το αρχικό σχέδιο αποφάσεως (Construct 94/124) από τον Σεπτέμβριο του 1994, μεταξύ των οποίων και η γερμανική αντιπροσωπεία, η οποία είχε στη διάθεσή της το γερμανικό κείμενο του σχεδίου αυτού. Εξάλλου, η γερμανική αντιπροσωπεία υπέβαλε αντιπρόταση συνταχθείσα στα γερμανικά και στα αγγλικά, πράγμα το οποίο αποδεικνύει ότι γνώριζε το σχέδιο με μεγάλη ακρίβεια. Σε σχέση με το αρχικό κείμενο του Σεπτεμβρίου του 1994, το τροποποιημένο κείμενο «Rev. 1», το οποίο έπρεπε να διανεμηθεί, είχε μικρές μόνο διαφορές και καμία από τις τροποποιήσεις δεν είχε σχέση με τις επικρίσεις που διατύπωσε η Ομοσπονδιακή Κυβέρνηση με το δικόγραφο της προσφυγής της. Συνεπώς, η διαδικαστική πλημμέλεια ήταν ασήμαντη και δεν είχε επίπτωση στις συζητήσεις και στην ψηφοφορία της μόνιμης επιτροπής. Τέλος, η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι είναι καταχρηστικό να ζητείται η αναβολή μιας ψηφοφορίας την παραμονή της ημέρας κατά την οποία έπρεπε να πραγματοποιηθεί η συνεδρίαση. Η Επιτροπή επισημαίνει ότι η κυβέρνηση αυτή δεν επανέλαβε το αίτημά της κατά τη συνεδρίαση, αλλά ενέκρινε ανεπιφύλακτα την ημερήσια διάταξη, μετέσχε στις συζητήσεις επί της ουσίας καθώς και στην ψηφοφορία.
- 24 Αντιθέτως, η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας φρονεί ότι η αποστολή του αγγλικού κειμένου δεν σημαίνει τήρηση του άρθρου 3 του κανονισμού 1 του Συμβουλίου, της 15ης Απριλίου 1958, περί καθορισμού του γλωσσικού καθεστώτος της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας (ΕΕ ειδ. έκδ. 01/001, σ. 14), και ότι τούτο δεν αρκεί ως προς την ουσία, διότι μόνον όταν αυτή έλαβε το γερμανικό κείμενο κατέστη σαφής η θέση της Επιτροπής. Εξάλλου, η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας ισχυρίζεται ότι η γερμανική αντιπροσωπεία ζήτησε την αναβολή της ψηφοφορίας με έγγραφο της 29ης Νοεμβρίου 1994, επανέλαβε το αίτημα αυτό κατά τη διάρκεια της διασκέψεως και ζήτησε τη διόρθωση των πρακτικών προκειμένου να καταχωρησθεί η άρνησή της να ψηφίσει κατά τη συνεδρίαση.
- 25 Συναφώς, η Επιτροπή αμφισβητεί το περιεχόμενο της τροποποίησης των πρακτικών. Υπογραμμίζει, μεταξύ άλλων, ότι προβαίνει σ' αυτό το είδος της μεταγενέστερης προσθήκης, την οποία μια αντιπροσωπεία επιθυμεί να περιλάβει στα πρακτικά, χωρίς ωστόσο να εξετάζει το περιεχόμενό της, ειδάλλως δεν θα ήταν δυνατή η συνεργασία της Επιτροπής και των κρατών μελών σε κλίμα εμπιστοσύνης.

- 26 Έχει αποδειχθεί ότι το σχέδιο αποφάσεως που έπρεπε να συζητηθεί κατά τη συνεδρίαση της 30ής Νοεμβρίου 1994 δεν απεστάλη στη μόνιμη αντιπροσωπεία και ότι οι αντιπρόσωποι της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας στη μόνιμη επιτροπή τεχνικών έργων το έλαβαν καθυστερημένα, κατά παράβαση του άρθρου 2, παράγραφος 6, του εσωτερικού κανονισμού. Έχει επίσης αποδειχθεί ότι η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας ζήτησε επισήμως, με έγγραφο της 29ης Νοεμβρίου, την αναβολή της ψηφοφορίας, αίτημα το οποίο η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη της, πράγμα που αντιβαίνει στο άρθρο 2, παράγραφος 7, του εσωτερικού κανονισμού.
- 27 Ως προς το ότι απεστάλη εμπροθέσμως στη γερμανική αντιπροσωπεία το αγγλικό κείμενο του εγγράφου, διαπιστώνεται ότι κατά τον τρόπο αυτό δεν τηρείται το άρθρο 3 του προπαρατεθέντος κανονισμού 1 του Συμβουλίου, κατά το οποίο τα έγγραφα τα οποία απευθύνουν τα όργανα της Κοινότητας προς κράτος μέλος πρέπει να συντάσσονται στη γλώσσα του κράτους αυτού.
- 28 Εξάλλου, δεν έχει αποδειχθεί ότι το έγγραφο αυτό απεστάλη παραλλήλως στη μόνιμη αντιπροσωπεία της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, όπως ορίζει το άρθρο 2, παράγραφος 6, του εσωτερικού κανονισμού.
- 29 Όσον αφορά το επιχείρημα της Επιτροπής ότι το αίτημα περί αναβολής έπρεπε να διατυπωθεί κατά τη διάρκεια της διασκέψεως, επισημαίνεται ότι το άρθρο 2, παράγραφος 7, του εσωτερικού κανονισμού δεν προβλέπει τέτοια επιταγή, εφόσον το αίτημα περί αναβολής έχει ήδη υποβληθεί με έγγραφο. Κατά τα λοιπά, από τα πρακτικά της συνεδριάσεως, όπως τροποποιήθηκαν κατόπιν αιτήματος της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας και εγκρίθηκαν στη συνέχεια κατά τη συνεδρίαση της 29ης Μαΐου 1995, τα οποία αποτελούν το μόνο αυθεντικό έγγραφο, προκύπτει ότι οι αντιπρόσωποι του κράτους αυτού είχαν πράγματι επαναλάβει το αίτημά τους περί αναβολής της ψηφοφορίας κατά τη διάσκεψη της μόνιμης επιτροπής τεχνικών έργων.
- 30 Όπως υπογράμμισε ο γενικός εισαγγελέας στα σημεία 13 και 14 των προτάσεών του, από τη σύγκριση των παραγράφων 5 και 6 του άρθρου 2 του εσωτερικού κανονισμού προκύπτει ότι γίνεται διάκριση μεταξύ των συνήθων

εγγράφων εργασίας και των σχεδίων των διατάξεων του άρθρου 20, παράγραφος 2, της οδηγίας 89/106. Ενώ τα συνήθη έγγραφα εργασίας αποστέλλονται στους αντιπροσώπους των κρατών μελών στη μόνιμη επιτροπή τεχνικών έργων και στους αναπληρωτές τους, αντίγραφο δε αποστέλλεται στις μόνιμες αντιπροσωπείες και ενώ, κατά την παράγραφο 5, ο πρόεδρος της μόνιμης επιτροπής μπορεί, σε περίπτωση επείγοντος, να μειώσει σε 10 πλήρεις ημέρες, μη επίσημες αργίες, την προθεσμία αποστολής, η παράγραφος 6 διευκρινίζει ότι τα σχέδια διατάξεων τις οποίες αφορά το άρθρο 20, παράγραφος 2, της οδηγίας 89/106, για τα οποία πρόκειται να διεξαχθεί ψηφοφορία, πρέπει να διαβιβασθούν τόσο στις μόνιμες αντιπροσωπείες των κρατών μελών όσο και στους αντιπροσώπους τους στη μόνιμη επιτροπή το αργότερο 20 ημέρες πριν από την ορισθείσα ημερομηνία της συνόδου, χωρίς να έχει προβλεφθεί καμία δυνατότητα συντομίας της προθεσμίας.

- 31 Αυτή η επιταγή χωριστής αποστολής, αφενός, στις μόνιμες αντιπροσωπείες των κρατών μελών και, αφετέρου, στους αντιπροσώπους τους στη μόνιμη επιτροπή, καθώς και το ότι δεν μπορεί να συντημηθεί η προθεσμία αποστολής εμφανίζουν αρκούντως τη βούληση διασφάλισης στα κράτη μέλη του αναγκαίου χρόνου για τη μελέτη των εγγράφων αυτών, τα οποία μπορεί να είναι ιδιαίζόντως περίπλοκα, να απαιτούν πολυάριθμες επαφές και συζητήσεις μεταξύ διαφόρων διοικητικών αρχών, τη διαβούλευση με εμπειρογνώμονες επί διαφόρων ζητημάτων ή ακόμη τη διαβούλευση με επαγγελματικές οργανώσεις.
- 32 Κατά συνέπεια, πρέπει να θεωρηθεί ότι η έκδοση γνωμοδοτήσεως της μόνιμης επιτροπής τεχνικών έργων, κατά παράβαση της υποχρεώσεως περί διπλής αποστολής εντός της τασσομένης προθεσμίας και χωρίς να αναβληθεί η ψηφοφορία, παρά το σχετικό αίτημα που διατύπωσε ένα κράτος μέλος, πάσχει παράβαση ουσιώδους τύπου που συνεπάγεται την ακυρότητα της προσβαλλομένης αποφάσεως.
- 33 Δεδομένου ότι ο πρώτος λόγος είναι βάσιμος, πρέπει να ακυρωθεί η προσβαλλομένη απόφαση, χωρίς να χρειάζεται να εξετασθούν οι λοιποί προβληθέντες λόγοι.

Επί των δικαστικών εξόδων

34 Κατά το άρθρο 69, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα έξοδα εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας ζήτησε την καταδίκη της Επιτροπής. Δεδομένου ότι η Επιτροπή ηττήθηκε, πρέπει να καταδικασθεί στα δικαστικά έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

αποφασίζει:

1) Ακυρώνει την απόφαση 95/204/ΕΚ της Επιτροπής, της 31ης Μαΐου 1995, σχετικά με την εφαρμογή του άρθρου 20, παράγραφος 2, της οδηγίας 89/106/ΕΟΚ του Συμβουλίου όσον αφορά τα δομικά προϊόντα.

2) Καταδικάζει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Rodríguez Iglesias

Ragnemalm

Wathclet

Schintgen

Mancini

Moitinho de Almeida

Kapteyn

Edward

Hirsch

Sevón

Ιωάννου

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 10 Φεβρουαρίου 1998.

Ο Γραμματέας

R. Grass

Ο Πρόεδρος

G. C. Rodríguez Iglesias